

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314200968
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:8314200968.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu V. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. XX, X. V., H., právne zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Starinská 2272, 066 01 Humenné, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, na základe odvolania žalobcu proti medzitýmnmu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20C/115/2014-158 zo dňa 05. 11. 2015, takto

rozhodol:

Medzitýmny rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05. 11. 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) o nároku žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej výške 28 675,30 Eur rozhodol medzitýmnm rozsudkom zo dňa 05. 11. 2015 tak, že základ nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe nie je daný.
1. 2. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že z hľadiska hospodárnosti konania primárne skúmal, či je daný základ uplatňovaného nároku. Dospel k záveru, že základ uplatňovaného nároku nie je daný z dôvodu, že žalobca si väzbu zaviniel sám a preto medzitýmnm rozsudkom rozhodol uvedeným spôsobom.
2. 1. Proti medzitýmnmu rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý medzitýmny rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
2. 2. V odôvodnení odvolania primárne poukázal na to, že pokiaľ mal prvoinštančný súd za to, že nie je daný samotný základ nároku, mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože ak nie je daný základ nároku na náhradu škody, nie je dôvod ďalej riešiť škodu a jej výšku, ktorá mala vzniknúť nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu. Podľa jeho názoru, súd by mal vydať medzitýmny rozsudok len v prípade, ak by na základe spisového materiálu a vykonaných dôkazov mal za to, že základ nároku je daný. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania uviedol konkrétnu argumentáciu, ktorou namietal záver prvoinštančného súdu, že si väzbu zaviniel sám.
3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.
4. Odvolanie žalobcu bolo podané ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Z citovaného ustanovenia

vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodovanie o odvolaní prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého „právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predtým než nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované.“

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. 1. Je nesporné, že prvoinštančný súd vydal odvolaním napadnutý medzitimný rozsudok na základe v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý za situácie, ak je to účelné, umožňoval rozhodnúť len o časti uplatňovaného nároku vydaním čiastočného rozsudku, alebo o základe uplatňovaného nároku vydaním medzitimného rozsudku. (Aktuálne túto možnosť dáva ustanovenie § 212 ods. 2 s použitím § 214 CSP).

6. 2. Medzitimný rozsudok predstavuje rozsudok, ktorým sa rozhoduje o základe uplatňovaného nároku. Súdna prax ustálila, že za základ prejednávanej veci, o ktorom súd môže rozhodnúť medzitimným rozsudkom, je potrebné spravidla považovať všetky sporné otázky vyplývajúce z uplatňovaného nároku, ktoré musí súd posúdiť, ak má o veci rozhodnúť, s výnimkou výšky nároku. Sú to všetky okolnosti determinujúce výšku predmetu konania, ktoré musí súd posúdiť, ak má o veci rozhodnúť. Týmto rozsudkom sa súd vyjadruje k tomu, či žalobca vôbec (prípadne v akom rozsahu) má na požadované plnenie právo. Rozhodnutie o základe veci je v prvom rade rozhodnutím o skutkovom základe sporu, ktorým je uplatnený nárok charakterizovaný a z ktorého sa odvíja právne posúdenie základu veci. Ide o všetky skutkové a právne otázky, od ktorých závisí posúdenie opodstatnenosti uplatneného nároku, s výnimkou okolností, ktoré sa týkajú výšky nároku. Medzitimným rozsudkom musí byť rozhodnuté o celom základe prejednávanej veci (nie len o určitej spornej právnej otázke). Výrok medzitimného rozsudku môže byť formulovaný len tak, že nárok je opodstatnený (daný) a nie tak, že nárok nie je daný. V prípade, ak súd dospieje k záveru, že základ žalobou uplatňovaného nároku nie je daný, žalobu zamietne. (viď napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2014 sp. zn. 4 Cdo 188/2013, po vykonaní pod R 5/2015).

7. Prvoinštančný súd sa vyššie uvedenou ustálenou súdnou praxou neriadil, a po tom, čo dospel k záveru, že v prejednanom spore základ nároku nie je daný, postupoval nesprávne, keď tento záver vyjadril vo výroku medzitimného rozsudku, namiesto toho, aby v dôsledku svojho záveru žalobu zamietol. Týmto jeho postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a preto odvolaciu súdu neostávala iná možnosť, ako odvolaním napadnutý medzitimný rozsudok podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

9. Prvoinštančný súd sa v ďalšom konaní bude riadiť vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, čo znamená, že medzitimným rozsudkom rozhodne (len) v prípade, ak dospieje k záveru, že nárok (základ nároku) žalobcu je daný, v opačnom prípade žalobu žalobcu zamietne.

10. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci § 396 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).